

Sygn. akt VIII U 1507/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO w Gdańsku Hanna Witkowska-Zalewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Iwona Lawrenc

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014 r. w Gdańsku

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 20 sierpnia 2013 r. nr (...)

1. oddała odwołanie,

2. przyznać adw. P. R. wynagrodzenie w kwocie 60 (sześćdziesiąt) złotych plus VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, które wypłacić ze Skarbu Państwa- Kasy Sądu Okręgowego w Gdańsku.

/na oryginale właściwy podpis/

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 sierpnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu J. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie, bowiem Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 7 sierpnia 2013 roku nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie hitlerowskim.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony J. K., domagając się przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie, podniósł, iż wszystkie jego schorzenia i dolegliwości związane są z pobytem w obozie.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. K., ur. (...), w okresie od czerwca 1944 roku do stycznia 1945 roku przebywał w obozie koncentracyjnym w S., a następnie w P. (niesporne).

Wyrokiem z dnia 31 stycznia 2006 roku, sygn. akt VIII U 1417/05, Sąd Okręgowy w Gdańsku oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 28 lutego 2005 roku, odmawiającej przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie.

Wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2007 roku, sygn. akt III AUa 969/06, Sąd Apelacyjny w Gdańsku oddalił apelację ubezpieczonego od powyższego wyroku.

Postanowieniem z dnia 4 marca 2008 roku, sygn. akt II UK 367/07, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (dowód: wyrok SO wraz z uzasadnieniem – k. 56, 69 – 75 akt VIII U 1417/05, wyrok SA z uzasadnieniem – k. 171 – 182 akt VIII U 1417/05, odpis postanowienia – k. 252 – 255 akt VIII U 1417/05).

W dniu 24 maja 2013 roku ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. ponowny wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie w P..

Do powyższego wniosku ubezpieczony nie załączył nowych dokumentów w sprawie, nieznanych dotychczas organowi rentowemu (niesporne).

Lekarz Orzecznik ZUS rozpoznał u ubezpieczonego przewlekłą niewydolność serca, stan po zawale mięśnia sercowego w 2008 roku, stan po angioplastykach, nadciśnienie tętnicze oraz stan po usunięciu gruczołu krokowego w styczniu 2013 roku. Orzeczeniem z dnia 2 lipca 2013 roku stwierdził on, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z pobytem w obozie.

Na skutek złożonego przez ubezpieczonego sprzeciwu został on poddany badaniu przez Komisję Lekarską ZUS, która po jego przeprowadzeniu dokonała tożsamyh rozpoznań i orzeczeniem z dnia 7 sierpnia 2013 roku stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z pobytem w obozie.

Decyzją z dnia 20 sierpnia 2013 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (dowód: orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS – k. 9 akt ubezpieczeniowych, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS – k. 13 akt ubezpieczeniowych, opinie lekarskie – k. 33 – 34, 35 – 41 dokumentacji lekarskiej ZUS, sprzeciw – k. 36 dokumentacji lekarskiej ZUS, decyzja – k. 14 akt ubezpieczeniowych).

Stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach ubezpieczeniowych i dokumentacji lekarskiej ZUS, aktach sprawy VIII U 1417/05, bowiem żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich rzetelności i autentyczności. Brak było zatem, w ocenie Sądu, przesłanek, by odmówić im przymiotu wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. K. nie jest zasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy 24 stycznia 1991 roku o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002r. Nr 42, poz. 371 ze zm.), kombatantom będącym inwalidami wojennymi lub wojskowymi przysługują świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w przepisach ustawy z dnia 29 maja 1974 roku o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2010 r. Nr 101, poz. 648 i Nr 113, poz. 745, z 2011 r. Nr 112, poz. 654 oraz z 2012 r. poz. 118).

Świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w przepisach ustawy, o której mowa w ust. 1, z wyłączeniem uprawnienia określonego w art. 23b tej ustawy, przysługują na zasadach określonych w tych przepisach również:

1. osobom, które zostały zaliczone do jednej z grup inwalidów wskutek inwalidztwa pozostającego w związku z pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1;

2. członkom rodzin pozostałym po osobach pobierających w chwili śmierci rentę z tytułu inwalidztwa, o którym mowa w pkt 1. (ust. 2)

Za inwalidztwo pozostające w związku z pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1, uważa się inwalidztwo będące następstwem zranień, kontuzji bądź innych obrażeń lub chorób powstałych w związku z tym pobytem. (ust. 3)

Z kolei zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 29 maja 1974 roku o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2010 r. Nr 101, poz. 648 i Nr 113, poz. 745, z 2011 r. Nr 112, poz. 654 oraz z 2012 r. poz. 118) za inwalidztwo powstałe w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych uważa się inwalidztwo będące następstwem zranień, kontuzji i innych obrażeń lub chorób doznanych:

1. w walce z wrogiem;

2. na froncie lub w związku z pobytem na froncie;

3. wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem czynnej służby wojskowej w czasie określonym w art. 6;

4. w związku z pobytem w niewoli lub w obozie dla internowanych;

5. w związku z udziałem w ruchu podziemnym lub partyzanckim oraz z pobytem w niewoli, w obozach koncentracyjnych lub w więzieniach za udział w tym ruchu.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie wykazało, że ubezpieczony nie przedstawił żadnych nowych dowodów, które mogłyby spowodować wszczęcie na nowo postępowania w sprawie o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z pobytem w obozie.

Postępowanie, w tym zakresie, zostało natomiast przeprowadzone przez Sąd Okręgowy w Gdańsku, w sprawie prowadzonej pod sygn. akt VIII U 1417/05, które następnie zostało uzupełnione przez Sąd Apelacyjny, który wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2007 roku, sygn. akt III AUa 969/06, oddalił apelację ubezpieczonego. Wyrok ten jest prawomocny.

Zarówno Sąd Okręgowy, jak i Sąd Apelacyjny ustosunkowały się do wszystkich zarzutów ubezpieczonego, podnoszonych w niniejszym postępowaniu. W przesłuchaniu informacyjnym ubezpieczony podniósł, iż ponownie chce zweryfikować orzeczenia Sądu Okręgowego i Apelacyjnego, bowiem – jak ujął – nie zdążył skutecznie złożyć skargi kasacyjnej. W niniejszym postępowaniu taka weryfikacja nie jest możliwa. Ubezpieczony nie złożył dowodów, które skutecznie podważyłyby ustalenia Sądu Okręgowego w sprawie VIII U 1417/05 oraz Sądu Apelacyjnego w sprawie III AUa 969/06. Wbrew twierdzeniu ubezpieczonego, Sąd Najwyższy odmówił merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej.

Sąd w niniejszym postępowaniu dwukrotnie zwrócił się do doc. dr n. med. A. S. Klinika (...) w B. (k. 27, 32), zgodnie z żądaniem ubezpieczonego, wyrażonym w pkt 3 pisma procesowego z dnia 10 grudnia 2013 roku (k. 19 – 21), jednakże pisma Sądu pozostały bez odpowiedzi. Sąd oddalił wnioski dowodowe ubezpieczonego zgłoszone w piśmie procesowym z dnia 13 grudnia 2013 roku, bowiem ubezpieczony nie przedłożył żadnej nowej dokumentacji medycznej. Stan zdrowia ubezpieczonego w związku z pobytem w obozie został poddany analizie i ocenie w postępowaniu w sprawie VIII U 1417/05, zakończonym prawomocnym wyrokiem.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz cytowanych wyżej przepisów, Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w punkcie II wyroku, na podstawie przepisów art. 108 § 1 k.p.c., art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., § 4 ust. 1, § 12 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). Sąd uznał kwotę 60 zł za adekwatną do nakładu pracy pełnomocnika oraz wkładu pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej rozstrzygnięcia, mając na uwadze charakter sprawy.

SSA w SO H. Witkowska - Zalewska